

Regeringens proposition

1983/84: 24

om godkännande av överenskommelsen den 15 juni 1983 om ändring av samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige (Helsingforsavtalet);

beslutad den 13 oktober 1983.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en överenskommelse om ändring av 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse, det s.k. Helsingforsavtalet. Överenskommelsen syftar till att stärka Färöarnas, Grönlands och Ålands ställning i det nordiska samarbetet. Ändringarna innebär bl. a. att Nordiska rådets medlemsantal ökas.

UTRIKESDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1983-10-13

Närvarande: statsråden I. Carlsson, ordförande, Lundkvist, Feldt, Sigurd-
sen, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Andersson, Rainer, Boström,
Bodström, Göransson, R. Carlsson, Holmberg, Thunborg

Föredragande: statsrådet Lundkvist

**Proposition om godkännande av överenskommelsen den 15 juni 1983
om ändring i samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan
Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige (Helsingforsavtalet)**

1 Inledning

Vid Nordiska rådets 28:e session år 1980 i Reykjavik beslöts att ett danskt regeringsförslag om färöisk och grönländsk representation i rådet jämte ett medlemsförslag om självständig färöisk representation skulle behandlas i rådets juridiska utskott. I en skrivelse den 5 september 1980 till rådets presidium föreslog utskottet att frågan om Färöarnas och Grönlands samt även Ålands representation skulle utredas särskilt. Vid ett möte mellan presidiet och de nordiska ländernas statsministrar den 27 november 1980 träffades överenskommelse om att ge en särskild kommitté i uppdrag att utreda hur Färöarna, Grönland och Åland skulle kunna ges en tillfredsställande representation i Nordiska rådet.

I september 1982 avlämnade kommittén¹, vanligen benämnd Petrikommittén, sitt betänkande (NU 1982:6) Färöarnas, Grönlands och Ålands representation i Nordiska rådet.

Frågan behandlades härefter av Nordiska rådets juridiska utskott, som avgav ett betänkande över förslagen den 18 januari 1983. Vid sin 31:a session i Oslo den 23 februari 1983 antog Nordiska rådet fem rekommenda-

¹ Vid avlämnandet av betänkandet bestod kommittén av statsrådet Carl Axel Petri, Sverige, ordförande, stortingsrepresentant Guttorm Hansen, Norge, vice ordförande, kulturminister Lise Østergaard och folketingsman Ib Stetter, Danmark, justitieminister Christoffer Taxell och riksdagsledamot Elsi Hetemäki-Olander, Finland, justitie- och kyrkominister Fridjon Thordarson och alltingsman Haildor Asgrimson, Island, justitieminister Mona Røkke, Norge samt riksdagsman Svante Lundkvist, Sverige.

tioner (nr 5–9/1983), på grundval av förslagen i utskottsbetänkandet. I rekommendationerna hemställs att regeringarna i de nordiska länderna genomför vissa ändringar i 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse, det s. k. Helsingforsavtalet, i allt väsentligt grundade på Petrikommitténs förslag.

Inom de nordiska samarbetsministrarnas ställföreträdarkommitté utarbetades härefter ett förslag till överenskommelse om ändring av Helsingforsavtalet i syfte att efterkomma Nordiska rådets rekommendationer. Förslaget, som helt överensstämmer med rådets rekommendationer, överlämnades till Nordiska ministerrådet (samarbetsministrarna). Regeringen beslutade den 9 juni i år att Sverige skulle underteckna överenskommelsen och uppdrog åt mig i egenskap av samarbetsminister att göra det. Överenskommelsen, som skall ratificeras, godkändes och undertecknades av samtliga nordiska länder vid ett möte i Reykjavik den 15 juni 1983. Den har upprättats på de fem nordiska språken och texterna har samma giltighet. Den svenska texten av överenskommelsen bör fogas till protokollet som *bilaga*.

2 Gällande bestämmelser

Nordiska rådets verksamhet inleddes år 1952. Från början byggde den inte på någon internationellrättslig överenskommelse utan på nationella beslut som fattades av var och en av de fem suveräna nordiska staterna. Rådet utgjorde ett organ för samråd mellan ländernas parlament och regeringar med tyngdpunkt på parlamenten. De europeiska marknadsfrågornas utveckling aktualiserade dock så småningom frågan om fastare former för det nordiska samarbetet. År 1962 ingicks Helsingforsavtalet. Härigenom fick de allmänna målen för det redan långt utvecklade mellanstatliga samarbetet en övergripande avtalsram.

Med anledning av ett danskt regeringsförslag år 1967 om representation för Färöarna i Nordiska rådet och en åländsk framställning om medlemskap tillsattes samma år en kommitté bestående av de fem nordiska justitieministrarna och rådets presidium för att utreda frågan. Kommittén (den s. k. Klingkommittén) gav år 1969 en slutrapport med förslag om formerna för Färöarnas och Ålands representation i rådet. Förslaget antogs av de fem nordiska länderna och föranledde ändringar i Nordiska rådets stadga. Ändringarna, som alltså innebär att Färöarna och Åland gavs representation i rådet, trädde i kraft den 1 januari 1970. I samband med vissa ytterligare ändringar år 1971 i Helsingforsavtalet upphävdes Nordiska rådets stadga och dess bestämmelser fördes in i Helsingforsavtalet. Avtalet har reviderats vid ytterligare ett tillfälle.²

² Texten till Helsingforsavtalet i dess ursprungliga lydelse är intagen som bilaga till prop. 1962: 154 (publicerad i SÖ 1962: 14). Beträffande ändringsöverenskommelser år 1971 och år 1974, se prop. 1971: 50 (SÖ 1971: 12) resp. prop. 1973: 122 (SÖ 1974: 31). Den svenska texten till Helsingforsavtalet i dess nu gällande lydelse finns vidare återgiven i foldern Nordiska samarbetsavtal (1980) som har getts ut av Nordiska rådet och Nordiska ministerrådet.

Genom Helsingforsavtalet har staterna förbundet sig att bevara och ytterligare utveckla samarbetet på de rättsliga, kulturella, sociala och ekonomiska områdena samt i fråga om samfärdseln och miljövården. Nordiska rådet och Nordiska ministerrådet är de viktigaste av de samarbetsorgan som skall förverkliga samarbetsavtalets syften. Deras verksamhet regleras i avtalet.

Vidare har slutits särskilda samarbetsavtal bl. a. när det gäller nordiskt kulturellt samarbete. Detta samarbete avser de tre huvudområdena utbildning, forskning och allmän kulturell verksamhet. Syftet är bl. a. att stärka och intensifiera kulturellt samarbete i vid bemärkelse och att öka den samlade effekten av ländernas insatser.

Nordiska rådet är enligt Helsingforsavtalet samarbetsorgan för de nordiska ländernas parlament och regeringar. Dess uppgift är att ta initiativ och ge råd i frågor som avser samverkan mellan länderna. Det sker genom rekommendationer till ministerrådet eller regeringarna.

Rådet består av 78 valda medlemmar samt av regeringsrepresentanter och representanter för Färöarnas landstyre och Ålands landskapsstyrelse.

De valda medlemmarna utses på följande sätt. Danmarks folketing väljer inom sig 16, Finlands riksdag 17, Islands allting 6, Norges storting 18 och Sveriges riksdag 18 medlemmar i rådet. Vidare väljer Färöarnas lagting två och Ålands landsting en medlem i rådet. Dessutom väljer vart och ett av dessa organ motsvarande antal suppleanter.

Regeringsrepresentanterna utses inom de nordiska regeringarna till det antal som dessa önskar. Färöarnas landsstyre och Ålands landskapsstyrelse utser vardera en representant bland sina medlemmar. Representanterna saknar rösträtt i rådet.

Danmarks rikets delegation vid Nordiska rådets session består dels av de medlemmar som har valts av folkettinget och lagtinget, dels av de representanter som har utsetts av regeringen och landsstyret. Finlands delegation består dels av de medlemmar som har valts av riksdagen och landstinget dels av de representanter som har utsetts av regeringen och landskapsstyrelsen. För ettvarrt av de övriga länderna består delegationen av de medlemmar som har valts av folkrepresentationen och av de representanter som har utsetts av regeringarna.

De nordiska ländernas regeringar skall enligt Helsingforsavtalet samarbeta i Nordiska ministerrådet. Ministerrådet skall fatta beslut i den utsträckning som framgår av avtalet och andra överenskommelser mellan länderna. Även i övriga samarbetsfrågor skall ministerrådet svara för samarbetet mellan de nordiska ländernas regeringar samt mellan regeringarna och Nordiska rådet.

I ministerrådet ingår en eller flera regeringsmedlemmar från varje land. Ministerrådet kan således vara sammansatt av samarbetsministrar eller av fackministrar eller en kombination av dessa.

3 Petrikommitténs förslag

Som jag har nämnt i det föregående fick Petrikommittén i uppdrag att utreda hur Färöarna, Grönland och Åland skulle kunna ges en tillfredsställande representation i Nordiska rådet. Kommittén skulle emellertid själv fastställa sitt mandat.

Diskussioner med företrädare för Färöarna, Grönland och Åland gav vid handen att man ville att kommittén bl. a. skulle undersöka möjligheterna för dem att

- vara representerade med egna valda medlemmar i rådet utan att dessa ingår i den danska resp. finska delegationen – Färöarna och Grönland med vardera tre eller fyra och Åland med två medlemmar.
- ha fast representation i ministerrådet och ha rätt att delta i rådets beslut, i varje fall i frågor som direkt berör dem och omfattas av deras självstyrelsekompetens.

I sitt betänkande konstaterade Petrikommittén att samarbetet inom ramen för Nordiska rådet bygger på förutsättningen att de enskilda medlemmarna kan upprätthålla internationella förbindelser och bl. a. sluta avtal med varandra. Samarbetet tar även sikte på medlemmarnas relationer till andra stater. Kommittén framhöll att Färöarna, Grönland och Åland visserligen intar en särställning genom den vittgående autonomi de har i flera hänseenden gentemot Danmark resp. Finland. Deras ställning grundas emellertid på intern nationell dansk och finsk lagstiftning. Självstyrelsen omfattar inte relationerna till främmande stater, alltså inte utrikespolitik eller förbindelser med utlandet. Självstyrelsekompetensen innefattar sålunda inte möjligheter att självständigt ingå avtal liknande Helsingforsavtalet eller att upprätta förbindelser med andra stater såsom förutsätts i detta.

En majoritet i kommittén ansåg mot bakgrund av nu redovisade förhållanden att Färöarna, Grönland och Åland inte kunde likställas med de suveräna staterna i Nordiska rådet. Däremot fann kommittén att Färöarna, Grönland och Åland på grund av sin relativt vittgående självstyrelsekompetens borde ges en särskild ställning inom ramen för det nordiska samarbetet. Ett mer aktivt engagemang i det nordiska samarbetet från Färöarnas, Grönlands och Ålands sida kunde enligt kommitténs mening bäst uppnås om deras ställning i Nordiska rådet så långt som möjligt återspeglar självstyrelsekompetensen. Å andra sidan var det enligt kommittén olämpligt att frågor som rör interna förhållanden eller relationer mellan Danmark och Finland, å ena sidan, och Färöarna, Grönland resp. Åland, å andra sidan, blir föremål för behandling i något organ utanför dessa länder. Värderingar eller tolkningar av självstyrelsekompetensen borde således vara förbehållna de nationella myndigheterna eller domstolarna och fick enligt kommitténs mening inte föras upp i samarbetet i Nordiska rådet eller Nordiska ministerrådet.

Petrikommittén konstaterade att den hittillsvarande ordningen för Fär-

öarnas och Ålands parlamentariska representation i Nordiska rådet har inneburit att det danska folketinget och den finska riksdagen har fått minska antalet parlamentariska företrädare till förmån för Färöarna resp. Åland. Att Danmarks folketing och Finlands riksdag skulle tvingas att ytterligare minska den parlamentariska representationen i rådet kunde inte godtas från dansk och finländsk sida inom kommittén. Härvid hänvisades till att det skulle uppstå svårigheter för ländernas folkvalda församlingar att i fortsättningen vara representerade på ett tillfredsställande sätt i rådet och dess utskott. En utökning av det sammanlagda antalet valda representanter i rådet framstod därför som oundviklig för kommittén.

En lämplig ordning var enligt Petrikommittén att de fyra stora nordiska länderna utser samma antal parlamentariska representanter. En ökning av den danska och finska representationen borde därför åtföljas av en ökning av de isländska, norska och svenska representationerna. Kommittén förordade mot denna bakgrund att Danmark, Finland, Norge och Sverige får välja 20 medlemmar och Island sju medlemmar i rådet. Den föreslagna lösningen innebär att Danmarks folketing väljer 16 medlemmar, Finlands riksdag 18 medlemmar och parlamenten i resp. Färöarna, Grönland och Åland vardera två medlemmar i rådet.

F. n. utser Färöarnas landsstyre och Ålands landskapsstyrelse vardera en "regeringsrepresentant" att ingå i rådet. Kommittén ansåg att Färöarna, Grönland och Åland själva bör kunna bestämma det antal "regeringsrepresentanter" som de önskar skall ingå i rådet.

Petrikommittén föreslog vidare att Färöarnas och Grönlands landsstyren liksom Ålands landskapsstyrelse skall få rätt att väcka förslag i Nordiska rådet. Likaså förordade kommittén att företrädare för Färöarna, Grönland och Åland skall ges vissa möjligheter att delta i arbetet i rådets utskott. Detta förslag, som i huvudsak innebär en formalisering av nu gällande ordning, föranleder inte någon ändring i Helsingforsavtalet.

Vad härefter angår arbetet inom ministerrådet och ämbetsmannakommittéerna ansåg Petrikommittén att den rätt som i ett ministerrådsbeslut år 1976 medgavs representanter för Färöarnas och i fortsättningen även Grönlands landsstyren samt Ålands landsskapsstyrelse att delta i detta arbete borde formaliseras genom uttryckliga regler i bl. a. Helsingforsavtalet. Samtidigt fann kommitténs majoritet att Färöarna, Grönland och Åland inte borde ges någon i Helsingforsavtalet uttalad beslutanderätt i ministerrådet. Däremot borde enligt kommittén tillskapas en anslutningsrätt som innebär att beslut av ministerrådet är bindande för Färöarna, Grönland och Åland i den mån de ansluter sig till beslutet i enlighet med självstyrelseordningarna. En sådan rätt borde utformas så att den ger möjlighet till anslutning såväl direkt i samband med att ministerrådet fattar sitt beslut som i efterhand.

4 Behandlingen i Nordiska rådet

Petrikommitténs förslag rörande ändringar i Helsingforsavtalet godtogs i allt väsentligt av Nordiska rådets juridiska utskott. Utskottet förordade dock den ändringen i kommitténs förslag att de färöiska, grönländska och åländska rådsmedlemmarna skulle betecknas som "delegationer". Dessa delegationer skulle i sin tur ingå i Danmarks resp. Finlands delegation. Som en följd av utskottets förslag kommer det att framgå direkt av Helsingforsavtalet att, när det gäller de interna förhållandena inom Danmarks resp. Finlands delegation, Färöarna, Grönland och Åland har att själva bestrida sina kostnader för att delta i rådets arbete och för att anställa sekretariatspersonal.

Juridiska utskottet föreslog vidare en ändring i Helsingforsavtalets art. 8 som innebär att skoleleverna i Norden fortsättningsvis skall undervisas inte bara om de nordiska länderna utan också om språk, kultur och samhällsförhållanden i de självstyrande områdena.

Nordiska rådet antog med stor majoritet juridiska utskottets förslag till rekommendationer angående ändringar i Helsingforsavtalet (nr 5-8/1983). Rådet antog vidare en rekommendation om ändring av art. 58 i Helsingforsavtalet (nr 9/1983). Ändringen innebär i huvudsak att plenarförsamlingen eller, efter dess bemyndigande, presidiet för varje budgetår skall besluta hur de gemensamma utgifterna skall fördelas mellan delegationerna.

5 Ändringarna i Helsingforsavtalet

Beträffande ändringen i art. 8 hänvisas till vad jag har anfört i föregående avsnitt.

I art. 44 slås fast att det nordiska samarbetet sker inte bara mellan de nordiska länderna och deras regeringar utan att i detta samarbete ingår också Färöarnas, Grönlands och Ålands folkrepresentationer och landsstyren resp. landskapsstyrelse.

Art. 47 innehåller bestämmelser om Nordiska rådets sammansättning. Den närmare innebörden av artikeln har jag redovisat under avsnitt 3.

I art. 48 anges vad som avses med de olika ländernas samt Färöarnas, Grönlands och Ålands delegationer. På denna punkt hänvisas till vad jag har anfört i avsnitt 4.

I art. 49 första stycket slås fast att regeringsrepresentanterna samt landsstyrenas och landskapsstyrelsens representanter inte har rösträtt i rådet.

Genom ändringen i art. 55 första stycket ges jämväl Färöarnas och Grönlands landsstyren samt Ålands landskapsstyrelse rätt att väcka förslag i Nordiska rådet. Sådan rätt tillkommer även ministerrådet och medlemmar i rådet, dvs. genom ändringarna i art. 47 också medlemmar utsedda av parlamenten i Färöarna, Grönland och Åland.

Ändringen i *art. 58* har berörts i avsnitt 4.

I *art. 60* första stycket föreskrivs att Färöarnas och Grönlands landsstyren samt Ålands landsskapsstyrelse deltar i ministerrådets arbete.

I *art. 61* första stycket anges att medlemmar av landsstyre eller av landsskapsstyrelsen liksom regeringsmedlemmar i undantagsfall kan företrädas av härtill befulldäktade personer vid ministerrådets sammanträden. I samma stycke görs vidare en redaktionell ändring.

Till *art. 63*, som reglerar ministerrådsbeslutens bindande verkan, har fogats ett nytt andra stycke. Ändringen innebär att ministerrådets beslut i en viss fråga inte omedelbart binder Färöarna, Grönland och Åland om deras självstyrelseordningar inte tillåter Danmarks resp. Finlands regering att fatta för dem bindande beslut i denna fråga. Vidare reglerar det föreslagna stycket den anslutningsrätt som jag har berört i avsnitt 3.

6 Föredragandens överväganden

Som jag har nämnt i det föregående inleddes Nordiska rådets verksamhet år 1952. Först genom Helsingforsavtalet år 1962 fick dock det nordiska samarbetet fastare former och man skapade en övergripande avtalsram för detta samarbete.

Genom ändringar år 1970 i Nordiska rådets stadga erhöll Färöarna och Åland representation i Nordiska rådet. Nästa steg togs år 1976. Nordiska ministerrådet beslutade då att ge företrädare för Färöarnas landsstyre och Ålands landsskapsstyrelse rätt att delta i möten med ministerrådet och ämbetsmannakommittéer när frågor av intresse för Färöarna och Åland behandlas.

Den 1 maj 1979 genomfördes en självstyrelseordning för Grönland. Härigenom skapades även för Grönlands vidkommande i stort sett samma autonoma förhållande till Danmark som Färöarna hade haft sedan år 1948. Som jag har nämnt tidigare lade år 1980 den danska regeringen fram ett förslag om självständig representation i Nordiska rådet för Färöarna och Grönland. Bl. a. detta regeringsförslag ledde sedermera till att en kommitté – Petrikommittén – tillsattes för att undersöka möjligheterna att åstadkomma självständig representation för Färöarna, Grönland och Åland samt att granska de praktiska konsekvenserna av en sådan ordning.

Jag har i det föregående redogjort för Petrikommitténs förslag och den positiva behandlingen av dessa förslag i Nordiska rådet. Som jag vidare har nämnt har senare utarbetats en fullständig text till en överenskommelse om ändring av Helsingforsavtalet. Överenskommelsen har undertecknats vid ett möte den 15 juni 1983 i Reykjavik mellan de nordiska samlagsministrarna. Den träder i kraft 30 dagar efter det att den har ratificerats av samtliga nordiska stater. Vid samma tillfälle undertecknades en överenskommelse om ändring av överenskommelsen den 6 november

1972 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om samarbete på transport- och kommunikationsområdet (transportöverenskommelsen). Även denna överenskommelse liksom en tidigare undertecknad överenskommelse om ändring av det s.k. kulturavtalet mellan de nordiska länderna föranleds av Nordiska rådets rekommendation 5/1 1983 angående Färöarnas, Grönlands och Ålands medverkan i det nordiska samarbetet. De båda sistnämnda överenskommelserna fordrar inte riksdagens medverkan.

Jag vill framhålla att de ändringar av Helsingforsavtalet som nu föreligger har vunnit anslutning i alla de fem nordiska länderna liksom på Färöarna, Grönland och Åland. Ändringarna är enligt min mening väl avvägda. De kommer också att få stor betydelse när det gäller att bredda och fördjupa det nordiska samarbetet. Ett vidgat deltagande i detta samarbete från Färöarnas, Grönlands och Ålands sida bidrar till att öka kunskaperna om och samhörigheten med de områden i Norden som på grund av sitt geografiska läge har sin egen historia, sina egna kulturella traditioner och sina speciella problem. Samtidigt markeras den särskilda ställning som Färöarna, Grönland och Åland har inom sin nationstillhörighet samt viljan att respektera denna särskilda ställning i det nordiska samarbetet. Mot bakgrund av det nu anförda förordar jag att Sverige ratificerar överenskommelsen om ändring av Helsingforsavtalet. Motsvarande förslag kan väntas att inom kort bli framlagda för parlamenten i Danmark, Finland, Island och Norge.

7 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna överenskommelsen den 15 juni 1983 om ändring av samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

8 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden lagt fram.

Överenskommelse

om ändring av samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige

Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,
vilka genom överenskommelser av den 13 februari 1971 och den 11 mars 1974 ändrat samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan de nordiska länderna,

vilka finner det ändamålsenligt att göra vissa ändringar i överenskommelsen för att ge Färöarna och Åland en utökad representation i Nordiska rådet och Nordiska ministerrådet samt för att ge Grönland samma representation i dessa organ,

har enats om följande:

I

Artiklarna 8, 44, 47, 48, 49, 55, 58, 60, 61 och 63 i samarbetsöverenskommelsen skall erhålla följande nya lydelse.

Artikel 8

”Undervisningen och utbildningen skall i skolorna i de nordiska länderna i lämplig omfattning innefatta undervisning om språk, kultur och allmänna samhällsförhållanden i de övriga nordiska länderna, inbegripet Färöarna, Grönland och Åland.”

Artikel 44

”I Nordiska rådet samarbeta de nordiska ländernas samt Färöarnas, Grönlands och Ålands folkrepresentationer, ländernas regeringar samt Färöarnas och Grönlands landsstyren och Ålands landskapsstyrelse. Rådet är initiativtagande och rådgivande i frågor, som avse samverkan mellan alla eller några av dessa länder och Färöarna, Grönland och Åland, samt har i övrigt de uppgifter som framgå av denna och andra överenskommelser.”

Artikel 47

”Rådet består av 87 valda medlemmar, regeringsrepresentanter och representanter för Färöarnas och Grönlands landsstyren och Ålands landskapsstyrelse.

Av medlemmarna väljer Danmarks folketing sexton, Finlands riksdag aderton, Islands alting sju, Norges storting och Sveriges riksdag vardera tjugo samt ett vart av Färöarnas lagting och Grönlands och Ålands lands ting två. Dessutom väljer varje församling motsvarande antal suppleanter.

Val av medlemmar och suppleanter förrättas årligen och gäller för tiden till nästa val. Vid val skola olika politiska meningsriktningar givas representation i rådet.

Endast den som är medlem av den församling som förrättat valet kan vara vald medlem eller suppleant i rådet.

Regeringarna, landsstyrena och landskapsstyrelsen utse bland sina medlemmar det antal representanter som de önska.”

Artikel 48

”Danmarks rikets delegation består av de av folketinget valda medlemmarna och de av regeringen utsedda representanterna samt av Färöarnas och Grönlands i andra stycket nämnda delegationer. Finlands delegation består av de av riksdagen valda medlemmarna och de av regeringen utsedda representanterna samt av Ålands i andra stycket nämnda delegation. För ettvarvt av de övriga länderna består delegationen av de av folkrepresentationen valda medlemmarna och de av regeringen utsedda representanterna.

Färöarnas delegation består av de av lagtinget valda medlemmarna och de av landsstyret utsedda representanterna. Grönlands delegation består av de av landstinget valda medlemmarna och de av landsstyret utsedda representanterna. Ålands delegation består av de av landstinget valda medlemmarna och de av landskapsstyrelsen utsedda representanterna.

Med ”delegation” förstås i artiklarna 52, 53, 54 första stycket, och 58 andra stycket, landets delegation.”

Artikel 49

”Regeringsrepresentanterna samt landsstyrenas och landskapsstyrelsens representanter ha icke rösträtt i rådet.

I frågor, som angå tillämpningen av överenskommelser mellan vissa länder, ha endast medlemmar från dessa länder rösträtt.”

Artikel 55

”Regering, Färöarnas och Grönlands landsstyren, Ålands landskapsstyrelse, ministerrådet och medlem ha rätt att väcka förslag i rådet.

Förslag skall beredas av utskott innan det slutbehandlas inom rådet.”

Artikel 58

”Varje delegation svarar för utgifterna för sitt deltagande i rådet.

Plenarförsamlingen, eller efter plenarförsamlingens bemyndigande presidiet, fattar för varje budgetår beslut om hur de gemensamma utgifterna skola fördelas mellan delegationerna. Presidiet kan i särskilda fall fatta beslut om att ändra denna fördelning.”

Artikel 60

”I Nordiska ministerrådet samarbeta de nordiska ländernas regeringar.

Färöarnas och Grönlands landsstyren samt Ålands landskapsstyrelse deltaga i ministerrådets arbete.

Ministerrådet fattar beslut i den utsträckning som angives i denna och andra överenskommelser mellan de nordiska länderna. Även i övriga samarbetsfrågor svarar ministerrådet för samarbetet mellan de nordiska ländernas regeringar och mellan regeringarna och Nordiska rådet.”

Artikel 61

”Medlem av regering, landsstyre eller landskapsstyrelsen kan i undantagsfall vid sammanträde företrädas av härtill befullmäktigad; dock måste minst tre av länderna vara representerade av regeringsmedlemmar.

Varje land utser en regeringsmedlem med uppgift att med biträde av en ämbetsman svara för samordningen av nordiska samarbetsfrågor.

Ministerrådet bistås i sin verksamhet av ämbetsmannakommittéer och av ministerrådets sekretariat.”

Artikel 63

”Beslut av ministerrådet är bindande för de särskilda länderna. Beslut i fråga som enligt något lands författning kräver folkrepresentationens godkännande binder dock icke detta land förrän folkrepresentationen godkänt beslutet. Erfordras sådant godkännande, skall ministerrådet underrättas härom innan ministerrådet fattar beslutet. Innan folkrepresentationens godkännande givits, är ej heller annat land bundet av beslutet.

Av ministerrådet fattat beslut är bindande för Färöarna, Grönland och Åland i den mån de ansluta sig till beslutet i enlighet med självstyrelseordningarna.”

II

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna snarast möjligt deponeras i Finlands ministerium för utrikesärendena som skall överlämna bestyrkta kopior av överenskommelsen till de övriga fördragsslutande parterna.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga fördragsslutande parter ratifikationshandlingar deponerats.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud i Reykjavik den 15 juni 1983 undertecknat denna överenskommelse i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka samtliga texter äger samma vitsord.

För Danmarks regering:

Christian Christensen

För Finlands regering:

Gustav Björkstrand

För Islands regering:

Matthias A. Mathiesen

För Norges regering:

Asbjørn Haugstvedt

För Sveriges regering:

Svante Lundkvist